

Arrest

nr. 149 583 van 13 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding 29 juli 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 september 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2014.

Gezien het tussenarrest nr. 148 316 van 24 juni 2015, waarbij de debatten worden heropend en waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. WUYTS, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1.1. Op 6 augustus 2012 legden verzoeker en zijn partner K.Q. een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.1.2. Op dezelfde datum diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van familielid van een burger van de Europese Unie.

In de aanvraag werd vermeld dat verzoeker tegen 6 november 2012 volgende documenten diende neer te leggen: *“bewijs van voldoende bestaansmiddelen van Belgische partner (aanslagbiljet belastingen, arbeidscontract(en), loonfiches, enz.); bewijs van behoorlijke huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomstitel); bewijs ziektekostenverzekering; bewijzen dat partners elkaar reeds 2 jaar kennen/bewijs van contacten/bewijs van minstens 3 ontmoetingen voor minimum 45 dagen.”*

1.2.1. Bij faxbericht (27 pagina's) van 29 oktober 2012 werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als:

“- bijlage 19ter

- verklaring van wettelijke samenwoning

- kopie van het paspoort

- bewijs van inkomsten van de Belgische partner : aanslagbiljet personenbelasting, attest betaling werkloosheid, afschrift zicht- en spaarrekening

- huurovereenkomst

- attest van aansluiting ziekenfonds”.

1.2.2. Bij faxbericht (36 pagina's) van dezelfde datum werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als:

“bewijzen dat partners elkaar minstens twee jaar kennen : enkel telefoonrekeningen (begin op 05/09/2011)”.

1.2.3. Bij faxbericht (44 pagina's) van dezelfde datum werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als:

“bewijzen dat partners elkaar minstens twee jaar kennen : enkel telefoonrekeningen (begin op 05/09/2011)”.

1.2.4. Bij faxbericht (21 pagina's) van dezelfde datum werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als:

“- inschrijving interimkantoren

- overeenkomst interimarbeid

- inschrijving VDAB

- sollicitaties

Attesten inburgering”.

1.3. Op 24 januari 2013 werd in antwoord op de aanvraag van 6 augustus 2012 de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad).

1.4. Op 12 augustus 2013 diende verzoeker een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

In de aanvraag werd vermeld dat verzoeker tegen 12 november 2013 volgende documenten diende neer te leggen: *“bewijs van voldoende bestaansmiddelen van Belgische partner (aanslagbiljet belastingen, arbeidscontract(en), loonfiches, enz.); bewijs van behoorlijke huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomstitel); bewijs aansluiting mutualiteit van elk gezinslid”.*

1.5.1. Bij faxbericht (31 pagina's) van 24 oktober 2013 werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als:

“- bijlage 19ter

- verklaring van wettelijke samenwoning
- woonstcontrole
- samenstelling gezin
- kopie van het paspoort
- inkomsten van de Belgische partner
- huurcontract
- bewijzen van lidmaatschap mutualiteit".

1.5.2. Bij faxbericht (41 pagina's) van dezelfde datum werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als:

- "- bewijzen van inburgering
- aanbevelingsbrief werkgever
- verklaring interimbureau
- loonfiches".

1.6. Op 13 november 2013, bij arrest nummer 113.733, verwierp de Raad het beroep tegen de beslissing van 24 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.7. Op 22 januari 2014 werd in antwoord op de aanvraag van 12 augustus 2013 de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.8. Op 10 februari 2014 diende verzoeker een derde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.9. Bij 2 faxberichten (31 pagina's en 38 pagina's) van 12 februari 2014 werden de bijkomende documenten die door verzoeker werden voorgelegd omschreven als volgt:

- "- bijlage 19 ter
- kopie van paspoort en nationale identiteitskaart
- woonstcontrole door politie
- uittreksels van hun gezamenlijke zicht- en spaarrekening
- aanslagbiljetten personenbelasting op naam van J. en Q.
- bewijze dat de Belgische partner actief werk zoekt".

1.10. Bij faxbericht (66 pagina's) van 9 mei 2014 heeft verzoeker bijkomende documenten voorgelegd. Deze worden omschreven als volgt:

- "- bewijs van inkomsten van mevrouw V.P.Q. periode 01/2013 t.e.m. 02/2014
- loonbrieven van de heer J. periode 08/2013 t.e.m. 03/2014
- bijkomende sollicitatiebewijzen van mevrouw V.P.Q. periode 01/2014 t.e.m. 03/2014".

1.11. Op 25 juni 2014, bij arrest nummer 126.212, vernietigde de Raad de beslissing van 22 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.12.1. Op 29 juli 2014 werd in antwoord op de aanvraag van 12 augustus 2013 de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 11 augustus 2014, is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 12.08.2013 werd ingediend door:

(...) J.T. (...)

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene diende een aanvraag in op 12.08.2013. De aanvraag werd geweigerd op 22.01.2014. Deze weigering werd vernietigd door de Raad op 25.06.2014.

Bij de toenmalige aanvraag werden als bewijs van bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon de volgende documenten voorgelegd: bewijs van werkloosheidsuitkering jan-juni 2013 en nog twee aanslagbiljetten van de personenbelasting betreffende het inkomsterjaar 2010 en 2011 van de Belgische referentiepersoon en een aantal overzichten van rekeningen van betrokkene, zowel zicht- als spaarrekeningen bij verschillende banken.

Wat betreft de werkloosheidsuitkering dient te worden opgemerkt dat deze overeenkomstig art.40ter van de wet van 15.12.1980 enkel in overweging kan worden genomen voor zover de Belgische referentiepersoon ook aantoonbaar daadwerkelijk op zoek te zijn naar een job. Bewijzen van dat actief werk zoeken, werden in het kader van deze aanvraag echter niet binnen gebracht binnen de voorziene termijn van 3 maanden. Opmerkelijk is ook wel dat de aanvraag tot verblijf dateert van augustus 2013, maar dat bewijs van de ontvangen werkloosheidssteun zich beperkt tot de maand juni. Het is dus zelfs niet helemaal duidelijk in hoeverre de Belgische referentiepersoon nog over dit inkomen beschikte in augustus 2013.

De aanslagbiljetten van het inkomen van 2010 en 2011 kunnen geen voldoende zicht bieden op het inkomen van de Belgische referentiepersoon gezien deze aanslagbiljetten te ver in de tijd teruggaan.

Wat betreft het overzicht van de spaartegoeden van betrokkene dient te worden opgemerkt dat, alhoewel het hier alles samen over een aardig bedrag gaat, er onvoldoende uitsluitend is, welk rendement de Belgische referentiepersoon heeft uit deze spaartegoeden. Bij gebrek aan, een duidelijk zicht op de rente uit dit vermogen kan niet worden ingeschat of de Belgische referentiepersoon over voldoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen (dus rente) beschikt om te kunnen voldoen aan de voorwaarden zoals opgenomen in art.40ter van de wet van 15.12.1980. Voor zover de Belgische referentiepersoon niet de rente wenst aan te wenden om in het levensonderhoud van betrokkene te voorzien, maar wel degelijk het beschikbare spaartegoed wenst aan te wenden, dient te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de Belg rekening dient gehouden te worden met de aard en de regelmaat van de bestaansmiddelen; (zie art. 40ter van de wet van 15.12.1980). De Belgische referentiepersoon verstrekt daar echter geen enkele informatie over. Uit welk inkomen de rekeningen worden gespijsd, blijkt niet of nauwelijks uit het dossier. Enkel van het bedrag bij Belfius staat vermeld dat het overgrote deel uit een 'liquidatie' werd overgemaakt (faillissement van een zaak?). Dit doet vermoeden dat het om een eenmalig beschikbaar bedrag gaat. Hoe vlug het spaartegoed zal worden opgebruikt valt onmogelijk in te schatten, dit is immers afhankelijk van de levensstijl van betrokkenen. Er automatisch vanuit gaan dat betrokkene jarenlang kan onderhouden worden aan de hand van dit spaarbedrag is een voorbarige gevolgtrekking.

Betrokkene heeft sinds 12.08.2013 een nieuwe aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie gedaan. Betreffende deze aanvraag wordt heden echter eveneens een nieuwe beslissing genomen. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene op basis van een andere rechtsgrond het verblijfsrecht geniet of heeft aangevraagd. Vandaar dat overeenkomstig art. 52, §4, 5de lid van het KB van 8.10.1981 een bevel van toepassing is. (...)"

1.12.2. Op dezelfde datum werd in antwoord op de aanvraag van 10 februari 2014 de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 11 augustus 2014, is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 10.02.2014 werd ingediend door:

(...) J.T. (...)

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Ter staving van de nieuwe aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie heeft betrokkene de volgende documenten voorgelegd: sollicitatiebewijzen van de Belgische referentiepersoon allerhande, het bewijs van het openen van een gezamenlijke rekening van betrokkene en de Belgische referentiepersoon met rekeninguittreksels, een bewijs van ziekteverzekering.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belg werden vermoedelijk de rekeninguittreksels overgemaakt.

Overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 dient betrokkene immers aan te tonen dat de Belg over voldoende, stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt, ten minste ter waarde van 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast. Uit de rekeninguittreksels kan worden afgeleid dat de Belgische referentiepersoon van 23-31.12.2013 en van 1.01-14.01 en van 15.01-31.01 uitkering

wegens ziekte (CM) heeft ontvangen. Er werd voor de maand januari nog een bijkomend bedrag overgemaakt dat omschreven staat als 'werkloosheid en invaliditeit'. Wat dit inkomen betreft van de CM en omwille van 'werkloosheid en invaliditeit', dient opgemerkt te worden dat bij gebrek aan een attest/brief van de uitbetalende instantie niet kan worden vastgesteld hoe dit concreet in elkaar zit. Nergens uit de rekeninguittreksels kan immers worden besloten voor welke duur de Belgische deze arbeidsongeschiktheidsuitkering kan en of zal genieten, in welke mate er enige evolutie zit in de arbeidsongeschiktheid en welke invloed dit geeft op het bedrag dat ter beschikking is. De sollicitatiebewijzen van de Belgische doen vermoeden dat die arbeidsongeschiktheid zich beperkt tot de periode opgenomen in de rekeninguittreksels en zij dus eigenlijk werkzoekende is. Er werd echter geen nieuwe informatie voorgelegd betreffende de werkloosheidsuitkering die de Belgische heden ontvangt. Vandaar dat het bedrag ervan niet kan geverifieerd worden en de toetsing dus, overeenkomstig het bedrag dat er zou moeten zijn overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980, niet kan gemaakt worden.

Tenslotte blijkt uit de rekeninguittreksels eveneens dat er regelmatig bedragen worden overgemaakt door ASAP (interimkantoor). Deze bedragen worden wellicht overgemaakt in het kader van de tewerkstelling van betrokkene zelf. Gezien de Belgische reeds arbeidsongeschiktheidsuitkering in diezelfde periode ontvangt, kan bezwaarlijk het loon overgemaakt worden in het kader van haar tewerkstelling. Gezien het wel degelijk de Belgische onderdaan is die moet aantonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om de gezinshereniger het verblijfsrecht te kunnen geven, kan geen rekening gehouden worden met het inkomen uit deze tewerkstelling.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten kan niet besloten worden dat afdoende is aangetoond dat de Belgische referentiepersoon over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te kunnen stellen dat aan de verblijfsvoorwaarden overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 is voldaan.

Overeenkomstig art. 52, §4, 5de lid van het KB van 08.10.1981 is hier een weigeringsbeslissing zonder bevel te verkiezen. Er werd immers reeds een bevel opgenomen in een andere beslissing betreffende een gelijkaardige aanvraag op dezelfde datum. Een bevel in deze is overbodig. (...)"

Dit is in casu de bestreden beslissing.

1.13. Op 11 augustus 2014 diende verzoeker een vierde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 40ter, 42, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna verkort: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel toe als volgt:

"De aanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat verweerder van oordeel is dat er niet voldaan werd aan de inkomstenvoorwaarde vereist conform artikel 40ter Vw ofschoon verzoeker meer dan aannemelijk heeft gemaakt over voldoende bestaansmiddelen te beschikken.

Ter staving van zijn aanvraag legt verzoeker o.a. de volgende bewijzen van bestaansmiddelen voor van de referentiepersoon en van zichzelf:

- attest van werkloosheidsuitkering van de referentiepersoon van 01/2013-12/2013 waaruit blijkt dat zij een werkloosheidsuitkering ontvangt van gemiddeld 800EUR per maand(stuk 2)
- attest van de mutualiteit dd 20.02.2014 betreffende de ontvangen uitkering van de referentiepersoon uit arbeidsongeschiktheid periode 12/2013-01/2014, gemiddeld +- 600EUR/maand (stuk3)
- Bankuittreksels van de gezamenlijke rekening van het gezin met overzicht van het bovengenoemde ontvangen bedragen t.e.m. 02/2014
- Rekeninguittreksels van de referentiepersoon bij verschillende banken waaruit blijkt dat zij de volgende bedragen op haar rekeningen heeft staan (stuk 4):
 - ING: op datum van 24.05.2013 vertoont een saldo van 30.956 EUR en op 11.12.2013 een saldo van 45.956 EUR
 - BNP Baribas Fortis: op 17.10.2013 een saldo van 33.179,04EUR
 - Bpost: op datum van 17.10.2013 vertoont een saldo van 30.533,65EUR en op 10.02.2014 een saldo van 30.669,61EUR

- *Belfius: op 17.10.2013 een saldo vertoont van 30.533,65EUR op 30.12.2013 een saldo van 55.606,97EUR en op 14.02.2014 een saldo van 99.606,97EUR*
 > *Zijnde in totaal 234.411,62EUR geld op haar bankrekeningen*

- *Aankoopbewijs mobilhome ter waarde van 33.500EUR van 10.09.2011 (stuk 5)*
- *Loonbrieven interim-arbeid van verzoeker van november 2012 tot 03/2014, waaruit blijkt dat verzoeker maandelijks gemiddeld 1500EUR per maand verdient(stuk 6)*
- *Tot slot ontvang het gezin tevens een kinderbijslag t.b.v. 593,41EUR/maand (stuk 7)*

Het maandelijks gezinsinkomen van verzoeker bedraagt zodoende +- tussen 2700 en 2.900EUR. Daarnaast beschikt het gezin over 234.411,62EUR in courant geld op hun rekening.

Rekening houdend met deze elementen van het dossier kan niet anders dan worden vastgesteld dat verzoeker weldegelijk voldoet aan de inkomstenvoorwaarden van artikel 40ter Vw.

Verweerster stelt in de bestreden beslissing dat er geen rekening kan worden gehouden met de inkomsten uit arbeidsongeschiktheid vermits" Uit de rekeninguittreksels kan worden afgeleid dat de Belgische referentiepersoon van 23-31.12.2013 en van 1.01-14.01 en van 15.01-31.01 uitkering wegens ziekte (CM) heeft ontvangen. Er werd voor de maand januari nog een bijkomend bedrag overgemaakt dat omschreven staat als 'werkloosheid en invaliditeit'. Wat dit inkomen betreft van de CM en omwille van 'werkloosheid en invaliditeit', dient opgemerkt te worden dat bij gebrek aan een attest/brief van de uitbetalende instantie niet kan worden vastgesteld hoe dit concreet in elkaar zit. dient opgemerkt te worden dat bij gebrek aan een attest/brief van de uitbetalende instantie niet kan worden vastgesteld hoe dit concreet in elkaar zit. Nergens uit de rekeninguittreksels kan immers worden besloten voor welke duur de Belgische deze arbeidsongeschiktheidsuitkering kan en of zal genieten, in welke mate er enige evolutie zit in de arbeidsongeschiktheid en welke invloed dit geeft op net bedrag dat ter beschikking is. De sollicitatiebewijzen van de Belgische doen vermoeden dat die arbeidsongeschiktheid zich beperkt tot de periode opgenomen in de rekeninguittreksels en zij dus eigenlijk werkzoekende is. Er werd echter geen nieuwe informatie voorgelegd betreffende de werkloosheidsuitkering die de Belgische heden ontvangt. Vandaar dat het bedrag ervan niet kan geverifieerd worden en de toetsing dus, overeenkomstig het bedrag dat er zou moeten zijn overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980, niet kan gemaakt worden."

Deze redenering van verweerster kan niet worden gevolgd. Het attest van de CM dd 18.02.2014 vermeldt dat de referentiepersoon sinds 23.12.2013 tot heden en verder uitkering heeft ontvangen wegens arbeidsongeschiktheid en dat zij arbeidsongeschikt is van + 66%.

Het is voor verzoeker derhalve niet duidelijk hoe verweerster tot deze conclusie komt.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat bij de aanvraag van verzoeker dd 10.02.2014 er geen enkel bijkomende document werd gevraagd om voor te leggen. Dit blijkt uit de afgeleverde bijlage 19ter van 10. 02.2014.(stuk 8)

Verweerster blijft aldus zelf in gebreke aan verzoeker de documenten op te vragen dewelke zij nodig acht. Niettegenstaande dat heeft verzoeker op 09.05.2014(binnen de drie maanden na de aanvraag) aan de DVZ te Vosselaar uit volledigheidshalve nogmaals alle documenten overgemaakt die hij nodig achtte. (stuk 9) Hieruit blijkt ondubbelzinnig wat de inkomsten zijn van het gezin.

Verweerster blijft in gebreke in haar taak als een zorgvuldig bestuur om met alle dienstige stukken van het dossier rekening te houden. Verweerster schendt hiermee tevens de formele motiveringsplicht.

Verder wordt in de bestreden beslissing geen enkel woord gezegd over de gelden die het gezin op hun zicht en spaarrekeningen heeft staan. De referentiepersoon beschikt namelijk over behoorlijk financiële middelen om in haar eigen levensonderhoud en die van haar gezinsleden te voorzien zonder dat zij daarvoor hoeft te werken of ten laste valt van het sociaal bijstandstelsel. In de redenering dat verzoeker en zijn partner de komende jaren niet zullen werken en het minimum maandelijks bedrag conform artikel 40ter Vw, waarover zij dienen te beschikken om in hun eigen levensonderhoud te kunnen voorzien, ligt rond de 1300EUR, betekent dit dat verzoeker en de referentiepersoon met dit bedrag op de rekeningen gedurende 15 jaar kunnen leven. Er kan derhalve geen sprake zijn van een momentopname.

Dat daarnaast verzoeker ook zijn loonbrieven heeft voorgelegd van november 2012 tot 03/2014, waaruit voldoende blijkt dat hij 1500EUR verdient. Het gezin krijgt tevens kinderbijslag van 593,41EUR/maand.

Verweerster meent dat er geen rekening kan worden gehouden met deze inkomsten vermits " het wel degelijk de Belgische onderdaan is die moet aantonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om de gezinshereniger het verblijfsrecht te kunnen geven, kan geen rekening gehouden worden met het inkomen uit deze tewerkstelling" Deze redenering van verweerster is volledig misplaatst.

De inkomsten van verzoeker behoort tot de gezinsinkomsten van het gezin. Deze redenering vindt steun in artikel 42§ 1Vw die stelt dat er een behoefteanalyse dient gemaakt te worden" Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde

betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid. "

Het voorgaande laat er geen twijfel over bestaan dat het bij de berekening van de bestaansmiddelen conform artikel 40terVw men rekening dient te houden met de gezinsinkomsten en niet met de inkomsten alleen van de referentiepersoon.

In casu dient vastgesteld te worden dat er geen enkel onderzoek werd gedaan naar de persoonlijke behoeften van verzoeker en zijn partner om vast te stellen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Deze bepaling in de wet is een dode letter gebleven in de bestreden beslissing. Zodoende is de genomen beslissing niet conform de geldende wetgeving genomen en kan een dergelijke motivering de beslissing dan ook niet schragen.

De inkomsten van verzoeker en zijn partner zijn ruim voldoende om ervoor te zorgen dat verzoekster niet ten laste zou vallen van het sociale zekerheidssteels.

Door geen rekening te houden met deze inkomsten van verzoeker schendt verweerster tevens artikel 40ter en 42 Vw.

Verzoeker wenst nogmaals te benadrukken dat verweerster bij het nemen van haar beslissing rekening dient te houden met alle elementen van het dossier waarover zij beschikt. Echter wordt vastgesteld dat verweerster opzettelijk geen rekening houdt met bepaalde documenten dewelke zijn voorgelegd door verzoeker."

2.2. Verweerder betoogt in de nota met opmerkingen als volgt:

"Het beroep van de verzoekende partij is onontvankelijk.

Immers, het integrale middel heeft geen betrekking op de beslissing d.d. 29.07.2014 vermits de verzoekende partij de inhoud van een andere beslissing citeert.

Bovendien heeft de verzoekende partij op 10.09.2014 een tweede beroep ingediend tegen de beslissing d.d. 29.07.2014 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan welk belang zij heeft bij onderhavig beroep, nu e middelen niet gericht zijn tegen de motieven van de bestreden beslissing d.d. 29.07.2014.

Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (R.v.St. nr. 45.181, 8.12.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.).

Een en ander berust vermoedelijk op een vergissing van de verzoekende partij, reden waarom zij een tweede schorsings- en annulatieberoep aanhangig heeft gemaakt, gekend onder het rolnummer 160.318."

2.3.1. Verweerder kan niet worden gevolgd dat verzoeker de verkeerde bestreden beslissing citeert bij de toelichting van het middel. Het is verweerder die eraan voorbij lijkt te gaan dat op 29 juli 2014 tevens de *in casu* bestreden beslissing werd genomen. Het gaat hierbij over de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden "zonder" bevel om het grondgebied te verlaten, in antwoord op de aanvraag van "10 februari 2014".

Verweerders betoog dat het middel onontvankelijk is, wordt verworpen.

2.3.2. Artikel 40bis van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

Uit de motivering van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden blijkt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangebrachte stukken aangaande zijn persoonlijke tewerkstelling. Verweerder heeft hierbij toegelicht dat artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat het de Belgische onderdaan is die vervoegd wordt door verzoeker die moet aantonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken zodat er geen rekening kan worden gehouden met de documenten die verzoekers persoonlijke tewerkstelling en dus eigen bestaansmiddelen betreffen. Verweerder verliest hierbij evenwel uit het oog dat artikel 40ter van de vreemdelingenwet niet voorziet dat enkel rekening dient te worden gehouden met de inkomsten die de Belgische onderdaan zelf genereert, doch wel met deze waarover deze Belgische onderdaan “beschikt”. In casu werden uittreksels van een gezamenlijke zichtrekening neergelegd. Het wordt niet betwist door verweerder dat de bedragen uit tewerkstelling waarnaar zij refereert terug te vinden zijn om deze rekeninguittreksels. Het is te dezen niet uitgesloten dat verzoekers partner kan beschikken over de inkomsten uit een tewerkstelling van verzoeker. Verweerder is dit echter niet nagegaan omdat hij van oordeel is dat “het (...) de Belgische onderdaan (is) die moet aantonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken”.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet stelt niet de minste vereiste met betrekking tot de herkomst van de bestaansmiddelen van de Belgische onderdaan. Verweerder concludeerde op basis van een te enge en dus verkeerde lezing van artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet dat er geen rekening kan worden gehouden met de documenten die de persoonlijke tewerkstelling van verzoeker betreffen om te bepalen of verzoekers partner al dan niet beschikt over bestaansmiddelen die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Een schending van artikel 40ter van de vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Verder kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat de bestreden beslissing geen woord rept aangaande de gelden op de spaarrekening van de Belgische referentiepersoon. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 10 februari 2014 naast de uittreksels van de gezamenlijke zichtrekening, ook nog uittreksels heeft neergelegd van de spaarrekening van de Belgische referentiepersoon. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder deze stukken heeft meegenomen in zijn beoordeling. Hiermee maakt verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Bovendien kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat er geen behoeftanalyse werd uitgevoerd. In casu betwist verweerder niet dat de referentiepersoon bewijzen van inkomsten heeft voorgelegd, met name van een ziekte- en invaliditeitsuitkering. Dergelijke inkomsten worden volgens artikel 40bis in aanmerking genomen. Overeenkomstig de bestreden beslissing is het echter niet duidelijk of deze inkomsten regelmatig zijn.

Artikel 42 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“(...)Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.(...)”

Overeenkomstig voormelde bepaling was verweerder ertoe gehouden een behoeftenanalyse uit te voeren. Gezien elke behoeftenanalyse ontbreekt, heeft de verwerende partij artikel 42 van de vreemdelingenwet geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet op.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 29 juli 2014 in antwoord op de aanvraag van 10 februari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. CAMU